

Εξάμηνο μνημόσυνο μακαριστού Αρχιμανδρίτη Παντελεήμονος, Καθηγουμένου Ιεράς Μονής Παναγίας Δοβρά

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Το Σάββατο 6 Σεπτεμβρίου το πρωί εορτή του εν Χώναις θαύματος, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε, κήρυξε το θείο Λόγο και τέλεσε ιερό μνημόσυνο επί τη συμπληρώσει έξι μηνών από την κοίμηση του μακαριστού Αρχιμανδρίτη Παντελεήμονος Κορφιωτάκη, Καθηγουμένου της Ιεράς Μονής Παναγίας Δοβρά, στον Ιερό Ναό Αγίου Λουκά Συμφερουπόλεως.

Παρέστησαν συμποσευχόμενοι και έλαβαν μέρος στο ιερό Μνημόσυνο ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Ρηγίου κ. Ειρηναίος και ο Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής Σίμωνος Πέτρας Αρχιμ. Ελισσαίος.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου:

«Ὁ ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει, καί ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς ἐμέ ἀθετεῖ».

Ἀνάμνηση ἐπιτελεῖ σήμερα ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία τοῦ θαύματος τοῦ ἁγίου Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ στίς Χῶνες τῆς Φρυγίας, τή θαυμαστή δηλαδή ἀνάβλυση ὕδατος ἀπό τή γῆ μέ τή δύναμη τοῦ Ἀρχαγγέλου. Τό θαυματουργό αὐτό ὕδωρ θεράπευε ὅλες τίς ἀσθένειες, καθιστώντας ἔτσι τόν τόπο καί τόν ναό τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ, τόν ὁποῖο ἀνήγειρε ἓνας εὐλαβῆς χριστιανός ἐκεῖ, μέγα προσκύνημα τῆς χάριτός του.

Μέ τήν εὐκαιρία, λοιπόν, αὐτῆς τῆς ἑορτῆς, οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας ὄρισαν νά διαβάζονται τά ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς τῆς Συνάξεως τῶν ἁγίων Ἀγγέλων καί Ἀρχαγγέλων, πού ἀκούσαμε καί ἐμεῖς σήμερα.

Καί διαβάζονται γιά νά μᾶς ὑπενθυμίσουν τή μεγάλη ἀρετή τῶν ἁγίων Ἀγγέλων, πού πρέπει νά διακρίνει καί ἐμᾶς. Ἡ μεγάλη αὐτή ἀρετή εἶναι ἡ ἀρετή τῆς ὑπακοῆς.

Ὁ Θεός δέν ἔπλασε τούς Ἀγγέλους ἐξαρχῆς ἁγίους. Εἶχαν καί αὐτοί τήν ἐλευθερία τῆς ἐπιλογῆς, ὅπως τήν εἶχε καί ὁ ἄνθρωπος. Καί ὅπως συνέβη μέ τούς πρωτοπλάστους, μέ τόν Ἀδάμ καί τήν Εὕα, οἱ ὁποῖοι παρασύρθηκαν ἀπό τόν πονηρό ὄφι πού τούς εἶπε ὅτι θά γίνουν καί αὐτοί θεοί, ἐάν φάγουν ἀπό τόν καρπό πού τούς εἶχε δώσει ὁ Θεός ἐντολή νά μήν φάγουν, τό ἴδιο συνέβη καί μέ τό τάγμα τῶν ἀγγέλων τοῦ Ἑωσφόρου.

Ἦθελε ὁ Ἑωσφόρος, πού ἦταν Ἀρχάγγελος, νά γίνει ἀνώτερος ἀπό τόν Θεό, καί πίστευσε ὅτι θά τό ἐπιτύγχανε, παρακούοντας τόν Θεό. Ἔτσι παρέσυρε καί ἄλλους ἀγγέλους στήν παρακοή καί στήν ἀπώλεια. Αὐτοί πού τόν ἄκουσαν καί τόν ἀκολούθησαν, ἐξέπесαν καί ἔγιναν ἀπό ἄγγελοι σκοτεινά καί πονηρά πνεύματα, ἐνῶ ὅσοι ἄκουσαν τήν κραυγή τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ «Στῶμεν καλῶς», καί παρέμειναν στήν ὑπακοή τοῦ Θεοῦ, ἔλαβαν ὡς χάρη νά εἶναι στό ἐξῆς ἄτρεπτοι στό κακό, νά εἶναι καθαροί, φωτεινοί καί ἅγιοι, ὡς δῶρο τῆς ὑπακοῆς τους στόν Θεό.

Διότι ὄντως ἡ ὑπακοή στόν Θεό καί στούς λειτουργούς του, οἱ ὁποῖοι ἐκφράζουν τό θέλημά του, ὅπως ἀκούσαμε στό ευαγγελικό ἀνάγνωσμα, φέρνει στόν ἄνθρωπο τή χάρη του Θεοῦ. Τόν διατηρεῖ καθαρό στήν ψυχή καί στό σῶμα, καθώς δέν παρεκκλίνει ἀπό τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, καί τόν ἀγιάζει, γιατί ἡ ζωή του εἶναι ζωή ἐναρμονισμένη μέ τόν λόγο καί τό θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Ἔτσι ἔζησε καί ὁ μακαριστός καθηγούμενος καί κτίτορας τῆς Ἱερᾶς μας Μονῆς, ἱερομόναχος Παντελεήμων. Τήρησε ἀπαρέγκλιτα σέ ὅλη του τή ζωή, ἀπό τά νεανικά του χρόνια μέχρι τήν τελευταία στιγμή τῆς ζωῆς του, τήν ὑπακοή στό θέλημα τοῦ Θεοῦ, τήν ὑπακοή στήν Ἐκκλησία, στόν Ἐπίσκοπο καί πνευματικό του πατέρα. Καί μέσα ἀπό τήν ὑπακοή στό θέλημα τοῦ Θεοῦ κάθαρε τήν ψυχή του, φωτίσθηκε καί ἀγιάσθηκε. Ἔτσι ἀξιώθηκε νά ζήσει καί ἐκεῖνος μία ὄντως ἀγγελική ζωή. Ὅχι μόνο γιατί ἐπέλεξε τή μοναχική ζωή, ἡ ὁποία ὀνομάζεται «ἀγγελική», ἀλλά γιατί πραγματικά καί οὐσιαστικά ἔζησε ὡς ἄγγελος ἐπί γῆς.

Ἐζησε ὡς ἄνθρωπος, πού παρότι ζοῦσε στή γῆ, πού παρότι καί πρίν νά γίνει μοναχός καί νά ἱερωθεῖ, ἀλλά καί στή συνέχεια, ὡς καθηγούμενος καί κτίτορας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Παναγίας Δοβρᾶ, τόν ἀπασχολοῦσαν τά προβλήματα τῆς ζωῆς καί τοῦ κόσμου, μέ τήν ὑπακοή στό θέλημα τοῦ Θεοῦ εἶχε στραμμένο τό βλέμμα καί τήν ψυχή του στόν οὐρανό. Ἰσχυε καί γιά τόν μακαριστό καθηγούμενο ὁ λόγος τοῦ ἀποστόλου Παύλου «ἡμῶν τό πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει». Σκοπός τῆς ζωῆς του ἦταν νά διακονεῖ τόν Χριστό, νά διακονεῖ τούς ἀνθρώπους, νά ἀναπαύει τίς ψυχές τους καί νά τούς καθοδηγεῖ στήν ἐν Χριστῷ ζωή.

Ἡ διακονία του ἦταν διακονία ἀγγελική, γιατί δέν ζητοῦσε κάτι γιά τόν ἑαυτό του, δέν εἶχε ἀνθρώπινες φιλοδοξίες, δέν εἶχε κοσμικές ἐπιδιώξεις, δέν ἀναζητοῦσε τήν προβολή, ἀκόμη καί αὐτή πού τοῦ ἀνῆκε ἐκ τῆς θέσεώς του. Τό μόνο πού φιλοδοξοῦσε εἶναι νά γίνεται πάντα τό θέλημα τοῦ Θεοῦ στή ζωή του καί νά ὀδηγοῦνται σ' αὐτό οἱ ἄνθρωποι διά τῆς Ἐκκλησίας καί τῶν ἱερῶν μυστηρίων της. Καί τό ἐπέτυχε, θά μπορούσαμε νά ποῦμε κατ' ἄνθρωπον, ἂν καί ἡ κρίση ἀνήκει στόν δικαιοκρίτη Χριστό.

Ἐμεῖς ὅμως, ὅσοι τόν γνωρίσαμε, τόν ζήσαμε, τόν ἀγαπήσαμε, συνδεθήκαμε μαζί του, παρακολουθήσαμε τή ζωή του, καί αὐτή πού φαινόταν καί αὐτή πού μέ ἰδιαίτερη ἐπιμέλεια ἀπέκρυβε ὁ μακαριστός καθηγούμενος, ἔχουμε τήν ἐλπίδα καί τήν πίστη ὅτι ὁ Θεός θά τόν ἀνταμείψει μέ τήν οὐράνια βασιλεία του καί θά τόν ἔχει κοντά του στό ἐπουράνιο θυσιαστήριο γιά νά λειτουργεῖ ἀενάως μέ τούς ἁγίους Ἀγγέλους καί Ἀρχαγγέλους, τῶν ὁποίων τήν καθαρότητα, τήν ὑπακοή καί τή διακονία ἐζήλωσε καί μιμήθηκε, γιά νά εὐχεται γιά τήν Ἱερά μας Μονή, γιά τούς πατέρες καί γιά ὅλα τά πνευματικά του τέκνα, γιά ὅλους ὅσους τιμώντας τή μνήμη του προσευχόμεθα σήμερα γιά τήν ἀνάπαυση τῆς μακαρίας ψυχῆς του.

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)